

SISKONI.

TAITEILIJA.

SKITSOFREENIKKO.

Skitsofreniaa sairastaa Suomessa noin 60 000 ihmistä. Tämän näytteen tarina kertoo yhdestä heistä, siskostani.

Siskoni alkoi oireilla psyykkisesti lukiolaisena 1970-luvulla. Siihen aikaan psyykinen sairastuminen oli perheelle suuri häpeä. Yhteiskunnassa puhuttiin vielä hullujenhuoneesta, hoitometodina oli yhä pakkopaidat sekä lepositeet ja sen ajan vahvoihin psyykelääkkeisiin liittyi rajuja sivuoireita.

Taideopiskelijana siskoni aisti tarkasti maailmansa muuttumisen ja tarkkaili herkästi mielensä liikkeitä sairastumisensa edetessä.

Useiden sairaalajaksojen välissä hän pyrki aina palaamaan maalaamisen pariin. Vuosien saatossa sairaus eteni ja vahva lääkitys teki maalaamisesta entistä hankalampaa; lopulta paperille piirtyi enää heikko viiva.

Valokuvasin siskoani vuonna 2021 Attendon hoitokodissa, joka on tarkoitettu vanheneville mielenterveyspotilaille. Kaunis taideopiskelija oli muuttunut kumaraksi potilaaksi, joka kulki rollaattorilla ja kärsi useista liitännäissairauksista.

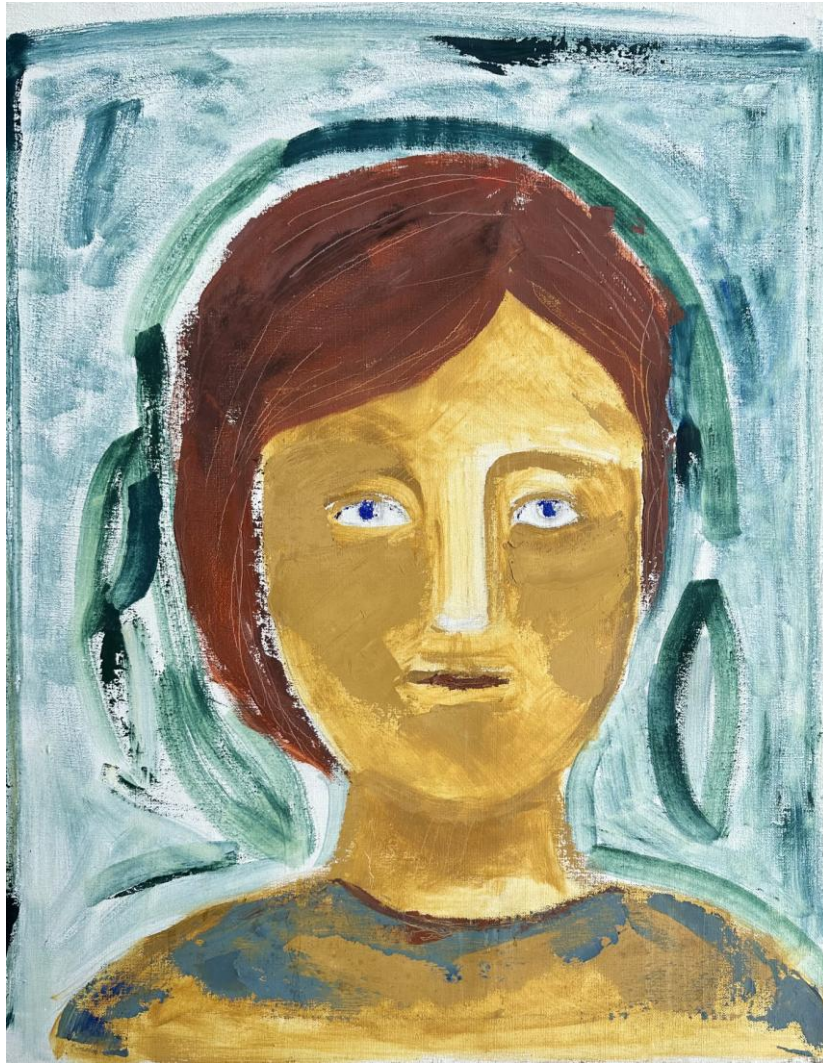
Viimeisiin päiviinsä asti piirtäminen oli hänelle tärkeää. "Katselen ihmisiä liikennevaloissa tai kaupassa ja tarkkailen heidän katseitaan, tulen sitten tänne kotiin piirtämään ne", sanoi siskoni, jolla oli kyky nähdä elämää pintaa syvemmmälle.

Näytteen kaikki taulut sekä päiväkirjamerkinnot ovat siskoni tekemiä.

Toivon, että tämä näytteen lisää empatiaa mielenterveyspotilaita kohtaan ja ymmärrystä sairaudesta, jonka kanssa he joutuvat elämään joka päivä.

Kaisu Saikku

VTM, valokuvaaja, pikkusisko

esimerkit siskoni tauluista

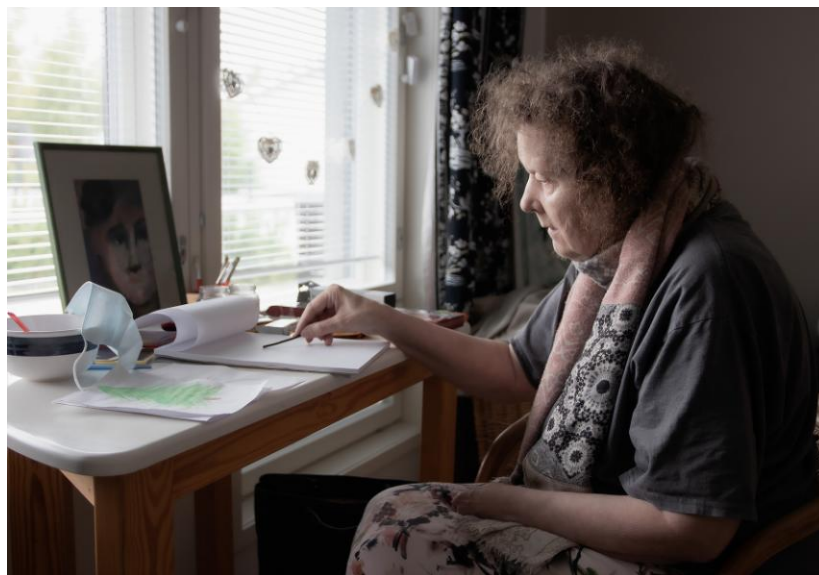
"Väsymys verhoaa olemustani, puoleksi se on todellista ja puoleksi masentuneisuudestani johtuvaa unen tarvetta ja halua unohtaa kaikki.

Toivoisin että joku tulisi ja herättäisi minut tästä painajaisesta.

Yhä vieläkin minulle tuottaa vaikeuksia hyväksyä olomuotoni ja tämä häkkini jonka avain on mennyt hukkaan.

Mitään pakotietä ei ole eikä tule olemaan, oikeudenmukaisuudesta puhumattakaan."

päiväkirjamerkintä 21v.

esimerkit valokuvista

"Joskus minusta tuntuu että minun silmäni eivät ole silmäni, vaan että ne ovat koko maailman silmät, ja vesi joka niissä virtaa on sama vesi, joka virtaa maailman merissä, yhtä suolainen ja syvä.

Silloin on vaikea uskoa että on pieni ihminen tuhansien samanlaisten joukossa.

Silloin on hyvä olla, ei ihmisenä vaan osana tätä maailmankaikkeutta ja hiljaisuutta, aivan kuin odottaisi luonnon kanssa jotain tapahtuvaksi ja kuitenkin ei mitään, ei yhtään mitään, sillä kaikki: rakkaus, viha ja pelko lähtivät kerran tyhjyydestä ja sinne ne kaikki palaavat."

päiväkirjamerkintä 19 v.